

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/23/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8225201299
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2026:8225201299.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Dianou Králikovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpená Mgr. Petrom Baranom, advokátom, Šarišská 1976/18, 091 01 Stropkov, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpená: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Určuje, že úver zo Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 13.06.2013, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 13.06.2013 v časti „Vyhlásenie klienta“, v znení: „Prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil so Zmluvnými podmienkami (ďalej ako ZP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zavazujem sa ich dodržiavať.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX, zo dňa 13.6.2013 v Zmluve v časti „Vyhlásenie klienta“, v znení: „Súhlasím so Zmluvnou pokutou a Úrokom z omeškania prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX, zo dňa 13.6.2013 v časti Zmluvné podmienky v čl. 13. Poplatky, pokuty, úrok z omeškania, v znení: „13.3. Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 15.05.2025 domáhala určenia že úver je bezúročný a bez poplatkov, určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že s právnym predchodcom žalovanej, spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, uzavrela Zmluvu o pôžičke, č. XXXXXXXX, zo dňa 13.6.2013 (ďalej len „Zmluva“). Uviedla, že v predmetnej zmluve vystupovala ako spotrebiteľ, keďže zmluvu uzatvorila ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v

rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je tak zmluvou spotrebiteľskou podľa Občianskeho zákonníka a tiež podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Preto sa na žalobkyňu vzťahujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 970,- eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 10 mesačných splátkach po 113,51 eura. V Zmluve bola uvedená celková čiastka 1135,10 eura, úroková sadzba vo výške 41,99 % p.a., RPMN vo výške 41,99 %, priemerná RPMN vo výške 39,20 % a konečná splatnosť úveru 4/2014. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Konkrétne, podľa ZoSÚ, Zmluva musí okrem iného obsahovať: - úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, (§ 9 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ), - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ). Zmluva o pôžičke, č. XXXXXXXX zo dňa 13.6.2013 neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu ani predpoklady pre výpočet RPMN, a teda neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i) a písm. j/ ZoSÚ. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Odkázala na ust. § 11 ods. 4 ZoSÚ. Zmluva obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe v hodnote 41,99 %, čo predstavuje takmer 5 násobok priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere v období 6/2013. V tomto období totiž priemerná ročná úroková sadzba dosahovala 8,52%. Poukázala v tejto súvislosti na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 8CoCsp/31/2022 z 27.10.2022. V danom prípade presahuje výška ročnej úrokovej sadzby priemernú úrokovú sadzbu takmer päťnásobne. Zároveň poukázala na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku z 26. apríla 2012, sp. zn. 5Cdo26/2011. Ak je v danom prípade ročná úroková sadzba v rozpore s dobrými mravmi, a teda absolútne neplatná, má to ten istý dôsledok, ako keby nebola vôbec dojednaná, a preto je na mieste aplikovať sankciu podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Zmluva tiež neobsahuje údaj o predpokladoch pre výpočet RPMN. K tomu poukázala na rozsudok SD EÚ, sp. zn. D./XX, z 23.1.2025. Vzhľadom na absenciu hore uvedených náležitostí preto považovala poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. K zmluvným podmienkam, ktoré žiadala vyhlásiť za neprijateľné, uviedla, že Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré už boli súdmi určené za neprijateľné. V prvom rade ide o zmluvnú podmienku, uvedenú v Zmluve v časti „Vyhlásenie klienta“, v znení: „Prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil so Zmluvnými podmienkami (ďalej ako ZP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zavazujem sa ich dodržiavať.“ Uvedená zmluvná podmienka je neprijateľná z dôvodu, že v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa na spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) OZ neprijateľne prenáša dôkazné bremeno, ktoré má podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, niesť účastník konania, a to v otázke oboznámenia sa s úverovými podmienkami. Z uvedených dôvodov je takéto dojednanie neprijateľné, pretože si tým spotrebiteľ zhoršuje svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 OZ. K určení neprijateľnosti obdobných zmluvných podmienok, poukázala priamo vo vzťahu k žalovanej na rozsudky Okresného súdu Prešov, sp. zn. 7Csp/241/2020, zo 14.6.2021; sp. zn. 8Csp/99/2023, z 19.12.2023; sp. zn. 9Csp/99/2022, z 28.11.2022; sp. zn. 11Csp/21/2022, z 11.5.2022; sp. zn. 14Csp/29/2021, z 19.7.2022; sp. zn. 15Csp/16/2022, z 10.10.2023; sp. zn. 16Csp/26/2023, z 28.9.2023; 18Csp/85/2023, z 29.1.2024; sp. zn. 19Csp/26/2023, zo 16.11.2023; sp. zn. 20Csp/173/2020, z 19.3.2021; sp. zn. 29Csp/82/2018, z 3.4.2019; rozsudok Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 5Csp/4/2022, zo 17.2.2023; rozsudok Okresného súdu Humenné, sp. zn. 9Csp/253/2017, z 2.7.2018; rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 9Csp/24/2020, z 26.4.2022. Ďalej ide o zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluve v časti „Vyhlásenie klienta“, v znení: „Súhlasím so Zmluvnou pokutou a Úrokom z omeškania prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne

a včas.“ Neprijateľnosť takto vymedzenej zmluvnej podmienky predstavuje skutočnosť, že obchodník so žalobkyňou žiadnu zmluvnú pokutu individuálne nedojednal a táto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Súhlas so zmluvnou pokutou bol zakomponovaný do úverových podmienok na vopred pripravenom tlačive zo strany obchodníka, pričom žalobkyňa ho nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Na koniec poukázala na zmluvnú podmienku, uvedenú v Zmluve v časti Zmluvné podmienky v čl. 13. Poplatky, pokuty, úrok z omeškania“, v znení: „13.3. Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“ Tak ako v prípade predchádzajúcej zmluvnej podmienky, ani toto zmluvné ustanovenie si s právnym predchodcom žalovanej individuálne nedojednala. Toto bolo včlenené malým písmom do textu úverových podmienok zo strany právneho predchodcu žalovanej, pričom ich nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Predmetná zmluvná podmienka žalovanému umožňuje napriek možnosti zosplatenia celého úveru od žalobkyne požadovať ďalšiu sankciu, ktorú vo formulárovej zmluve ani nemohla odmietnuť. K neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky priamo vo vzťahu k žalovanej poukážem na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/29/2021, z 18.7.2023, potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13CoCsp/44/2023, z 30.1.2024; rozsudky Okresného súdu Prešov: sp. zn. 8Csp/109/2023, z 20.2.2024; sp. zn. 18Csp/85/2023, z 29.1.2024; sp. zn. 19Csp/35/2022, z 10.10.2023; sp. zn. 29Csp/137/2018, z 1.4.2019. O neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky rozhodol aj Krajský súd Prešov, rozsudkom sp. zn. 18Co/107/2017, z 9.5.2018. K posudzovaniu už judikovaných zmluvných podmienok, ako neprijateľných, poukázala na publikáciu Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, 1037, 1038 s.: „Napriek tomu, že vyhlásenie zmluvnej podmienky za neprijateľnú v jednom individuálnom spotrebiteľskom spore nie je záväzné pre posúdenie tejto zmluvnej podmienky v inom individuálnom spotrebiteľskom spore, za predpokladu obdobných skutkových okolností by mal súd rozhodnúť obdobne. Zaväzuje ho k tomu požiadavka právnej istoty vyjadrená v článku 2 CSP, ako aj v rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR.“ K procesnej stránke dokazovania neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorej neprijateľnosť už bola judikovaná, poukázala na publikáciu: Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol. Občiansky zákonník I. § 1 – 450. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, 635 s., 636 s.: „Ak by však dodávateľ opätovne uplatnil žalobu plnenie na základe tej istej neprijateľnej podmienky, pre ktorú mu už súd raz plnenie z takejto zmluvnej podmienky nepriznal, súd mu žalobu bez ďalšieho môže zamietnuť a nemusí už opätovne zdôvodňovať neprímeranosť zmluvnej podmienky. Stačí poukázať už na právoplatný rozsudok súdu. Súd nemôže priznať ochranu dodávateľovi, ak sa domáha plnenia v rozpore so zákonom.“ Nie je žiaden dôvod na to, aby tento procesný princíp neplatil aj v prípadoch, keď žalobu podá spotrebiteľ.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 17.06.2025 uviedol, že s podanom žalobou v celom rozsahu nesúhlasí. K náležitostiam zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) uviedol, že s tvrdením žalobcu, že Zmluva neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu ani predpoklady pre výpočet RPMN v žiadnom prípade nesúhlasí, nakoľko má za to, že Zmluva obsahuje všetky zákonom požadované predpoklady potrebné pre výpočet RPMN. Vychádzajúc zo Zmluvy, zmluvné strany si dohodli RPMN vo výške 41,99 % a celkovú čiastku vo výške 1.135,10 EUR. Všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN sú explicitne uvedené v časti Predmet financovania pôžičky. Žalovaný poukázal na to, že na jednej strane žalobca poukazuje na to, že predpoklady pre výpočet RPMN v Zmluve absentujú, no na druhej strane na ne sám poukazuje: „Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 970,- eur, ktorý som sa zaviazala splatiť v 10 mesačných splátkach po 113,51 eura. V Zmluve bola uvedená celková čiastka 1135,10 eura, úroková sadzba vo výške 41,99 % p.a., RPMN vo výške 41,99 %, priemerná RPMN vo výške 39,20 % a konečná splatnosť úveru 4/2014.“ Uvedené predpoklady následne vstupovali do vzorca podľa prílohy č. 2 ZoSÚ. V zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je potrebné, aby Zmluva explicitne uvádzala “toto sú predpoklady pre výpočet RPMN”, ale stačí, ak sú tieto zrozumiteľne uvedené v základných podmienkach spotrebiteľské Zmluvy, čo podľa žalovaného nepochybne sú v časti Predmet financovania pôžičky. Zároveň predpoklady RPMN ako aj výpočet RPMN boli súčasťou Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere (Quatro). Výška RPMN predstavovala 41,99 %, pričom do výpočtu vstupovali údaje o výške pôžičky, číslo splátky, počte splátok, výške splátky bez poistenia. Vzhľadom na presný vzorec výpočtu zakotvený v Štandardných európskych

informáciách o spotrebiteľskom úvere je možné, aby si žalobca overil, či predpoklady pre výpočet RPMN uvedené v Zmluve (Predmet financovania pôžičky) sú totožné s údajmi, ktoré žalovaný použil pri výpočte RPMN. Rovnako v Zmluvných podmienkach, ktoré sú súčasťou Zmluvy a sú podpísané je v bode 7. RPMN vyjadrený vzorec pre výpočet RPMN. Žalobca na podporu svojich vyššie uvádzaných tvrdení príkladmo poukazuje na nasledovné súdne rozhodnutia: uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/31/2023 z 25.01.2024, uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/183/2020, zo dňa 24.02.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 12CoCsp/7/2023 z 11.05.2023. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu žalovaný zastáva názor, že Zmluva bez pochyby obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a preto nemôže byť úver v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ považovaný za bezúročný a bez poplatkov. K úrokovej sadzbe a k odplata za poskytnutý spotrebiteľský úver žalobca v žalobe tvrdí, že úroková sadzba dohodnutá v Zmluve vo výške 41,99 % je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je tento úrok neplatný, pričom argumentuje s poukazom na to, že v danom období bola priemerná úroková sadzba vo výške 8,52 %, čo je viac ako päťnásobne nižšia výška oproti výške dohodnutej v Zmluve. Žalovaný s tvrdením žalobcu však v žiadnom prípade nesúhlasí a uvádza, že zmluvne dohodnutá úroková sadzba v čase uzatvorenia Zmluvy neprevyšovala najvyššiu prípustnú mieru odplaty, respektíve dvojnásobok priemernej RPMN. Odkázal na ust. § 53 ods. 6 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „OZ v čase uzatvorenia Zmluvy“). V čase uzatvorenia Zmluvy nebola úroková sadzba, respektíve výška odplaty právnym predpisom nijako limitovaná, pričom však vychádzajúc z právnej úpravy aktuálnej k dnešnému dňu je zrejme, že odplata je limitovaná dvojnásobkom priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov. Vykonávacím predpisom je nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinné v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „Nariadenie“). Odkázal na § 1a ods. 1, § 1 ods. 4, § 1a ods. 4 Nariadenia a § 21 ods. 1, 2 ZoSÚ, § 1 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery účinná v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „Vyhláška“). Priemerná hodnota RPMN bola v čase uzatvorenia Zmluvy vo výške 39,20 %. Hlásenie za príslušný kalendárny štvrtrok sa predkladá do 15 kalendárnych dní po uplynutí príslušného kalendárneho štvrtroka (prvý štvrtrok 2013 predkladajú do 15.04.2013). Následne tabuľka Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských veriteľmi je v zmysle § 2 Vyhlášky zverejnená až v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho mesiaca. V danom prípade bola Zmluva uzatvorená dňa 13.06.2013, a teda v druhom štvrtroku 2013. Vzhľadom však na to, že tabuľka Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi by mala byť zverejnená až v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca júl 2013 – čo je po uzatvorení Zmluvy – v predmetnom prípade je potom potrebné vychádzať z tabuľky Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2013, nakoľko táto tabuľka mala byť zverejnená už v posledný pracovný deň apríla 2013, a teda pred uzatvorením Zmluvy. Vychádzajúc z tabuľky Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2013 je zrejme, že pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov bola priemerná RPMN vo výške 39,20 %. Zmluvne dohodnutá RPMN vo výške 41,99 % bola totožná so zmluvne dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 41,99 %, nakoľko úroková sadzba bola v zmysle Zmluvy jedinou odplatom. Z vyššie uvedeného je zrejme, že zmluvne dohodnutá odplata vo výške 41,99 % nebola v žiadnom prípade v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 OZ, nakoľko táto odplata neprevýšila dvojnásobok priemernej RPMN – $41,99 \% < 78,40 \%$ - v zmysle aktuálnych limitov, nakoľko v čase uzatvorenia Zmluvy limity neboli stanovené. Zákonodarca aktuálnym ustanovením § 53 ods. 6 OZ stanovil strop najvyššej možnej odplaty za poskytnutie úveru, pričom odplata v sebe zahŕňa zmluvne dojednané úroky a poplatky, ktoré musí dlžník uhradiť veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny. Odkázal na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.01.2023, Sp. zn. 4Cdo/191/2022, uznesenie NS SR zo dňa 27.03.2024, Sp. zn.:5Cdo/61/2023. Uviedol, že vzhľadom uvedené podľa názoru žalovaného nemôže byť výška dojednaného úroku ako podmnožiny pojmu odplata vyhlásená za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobca v žalobe, že zmluvnú podmienku uvedenú v časti „Vyhlásenie klienta“ považuje za neprijateľnú uviedol, že žalovanému zo žaloby žalobcu nie je zrejme, ako by mohlo toto ustanovenie na žalobcu akokoľvek prenášať dôkazné bremeno. Predmetným zmluvným ustanovením sa neukladá žalobcovi ako spotrebiteľovi žiadna povinnosť niesť dôkazné bremeno čo potvrdzuje napr. aj Mestský súd Bratislava IV v citovanom rozhodnutí vo vyjadrení k žalobe. Žalovanému tak nie je zrejme, akým iným spôsobom by mal veriteľ pri uzatváraní Zmluvy overiť či dlžník - spotrebiteľ sa pred podpisom Zmluvy so zmluvnými podmienkami oboznámil. V prípade, ak by uvedené zmluvné ustanovenie v Zmluve absentovalo, veriteľ by predsa stratil akýkoľvek dôkaz o tom, že spotrebiteľ bol naozaj so zmluvnými

podmienkami oboznámený, že s nimi súhlasí, nemá k nim výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Ak by súd ustanovil, že takéto zmluvné ustanovenie považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, veriteľ by tak dostal do situácie, kedy by nevedel oboznámenie sa s akýmkoľvek dokumentmi spotrebiteľom riadne preukázať, čím by mu do budúcnosti odňal možnosť uniesť dôkazné bremeno, čo je v právnom štáte neprípustné. Takéto zmluvné ustanovenie je štandardnou súčasťou prakticky všetkých spotrebiteľských zmlúv a je plne akceptované všeobecnými súdmi Slovenskej republiky (vrátane krajských súdov a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). Toto ustanovenie na spotrebiteľa neprenáša dôkazné bremeno. Preukázanie oboznámenia ostáva na dodávateľovi a dôkazom je práve podpis spotrebiteľa, ktorého jedinou predzmluvnou povinnosťou bolo podrobne sa oboznámiť s jednotlivými ustanoveniami Zmluvy. Priemerný a zodpovedný spotrebiteľ, ktorému prináleží súdna ochrana by určite nekonal absolútne ľahostajne a Zmluvu nepodpísal bez podrobného oboznámenia sa so všetkými jej súčasťami, ktoré sú v Zmluve jasne a zrozumiteľne označené. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na judikatúru všeobecných súdov Slovenskej republiky, ktoré takéto vyjadrenie oboznámenia sa s obchodnými podmienkami plne rešpektujú a polemiku o neplatnosti tohto zmluvného vyhlásenia ako neprijateľnej zmluvnej podmienky nepripúšťajú. Napokon sa jedná o prakticky celosvetovo štandardný prostriedok, využívaný vo všetkých oblastiach spotrebiteľského práva, či už v písomných alebo elektronických zmluvách (rozhodnutie Mestského súdu Bratislava IV, sp. zn. B3-62Csp/10/2022-90, zo dňa 08.02.2024, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 9Csp/1/2023, zo dňa 09.10.2023, rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4CoCsp/6/2020 z 30.03.2022, uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23CoCsp/48/2020 z 31.05.2021). V zmysle vyššie uvedeného má žalovaný za to, že uvedené ustanovenie nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a predmetné ustanovenie tak nemôže byť považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca v žalobe uviedol, že zmluvnú podmienku uvedenú v časti „Vyhlásenie klienta“, považuje za neprijateľnú. Žalobca namieta, že predmetnú zmluvnú podmienku s ním žalovaný individuálne nedojednal. Žalovaný mal za to, že ak s uvedenou zmluvnou podmienkou súhlasil, o čom nasvedčuje podpis Zmluvy, potom predsa nemal žiadny dôvod predmetnú zmluvnú podmienku meniť. Prijaté zmluvné podmienky sa od návrhu žalovaného nelíšili len z toho dôvodu, že žalobca so všetkými zmluvnými podmienkami zjavne vyjadril svoj súhlas, v opačnom prípade by predsa Zmluvu nepodpísal. Žalovaný za situácie akceptovania navrhovaných podmienok nemal dôvod pristupovať k osobitnému vyjednávaniu jednotlivých zmluvných ustanovení, nakoľko tieto boli žalobcom bezvýhradne akceptované. Individuálne dojednávanie podmienok s každým záujemcom o úverový produkt – a to za situácie, že záujemca s navrhovanými podmienkami súhlasí – je v praxi nepredstaviteľné a nereálne a navyše by neúmerne zvýšilo náklady spojené s poskytnutím úveru, ktoré by sa mohli odraziť v ďalších poplatkoch s týmto úverom spojených. Poukázal na uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/291/2019 z 26.08.2020. Žalobca v žalobe uviedol, že zmluvnú podmienku uvedenú v časti Zmluvné podmienky v „čl. 13. Poplatky, pokuty, úrok z omeškania“ považoval za neprijateľnú. Žalovaný poukázal na ust. 53 ods. 1 OZ, pričom uviedol, že z uvedeného vyplýva, že za neprijateľné nie je možné považovať akékoľvek zmluvné ustanovenie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale musí ísť o nerovnováhu, ktorá podstatným spôsobom preváži „misku váh“ na stranu veriteľa. Skutočnosť, že spotrebiteľ je v zmysle Zmluvy povinný platiť prípadné poplatky, o ktorých je vopred informovaný nie je pre takýto predpoklad základom. Poukázal aj na ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ. Okrem generálnej klauzuly OZ obsahuje tiež ustanovenie § 53 ods. 4, v ktorom uvádza konkrétne podmienky, ktoré v prípade, ak sú obsiahnuté v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi, je potrebné považovať za neprijateľné. Žalovaný si dovoľuje poukázať na skutočnosť, že na to, aby sa predmetné ust. považovalo za neprijateľné musí ísť v prvom rade o neprimeranú sankciu. Napadnutá zmluvná podmienka bola dohodnutá ako sankcia za porušenie zmluvných povinností žalobcu, pričom toto porušenie muselo trvať minimálne 30 dní. Zároveň výška tejto zmluvnej podmienky bola dohodnutá na 10 % z omeškanej splátky, čo s ohľadom na výšku poskytnutého úver nemožno hodnotiť ako neprimerané. Žalovaný preto názor, že napadnutá zmluvná podmienka nespĺňa primárny predpoklad na určenie neprijateľnosti, a to neprimerane vysokú sumu za neplnenie záväzku. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 16Co/162/2019 z 25.08.2020. S poukazom na uvedené žalovaný uviedol, že zastáva názor, že ani jedno z vyššie uvedených ustanovení Zmluvy nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný si záverom predmetného vyjadrenia dovoľuje poukázať aj na to, že ide o zmluvu z roku 2013 a domáhanie sa vyhlásenia neprijateľných zmluvných podmienok v konaní v roku 2025 žalovanému skôr príde ako len produkovanie sporu pre vznik nového sporu, a to sporu o primerané finančné zadostučinenie, a následného produkovania ďalších trov konania, kedy už podľa názoru žalovaného nejde o ochranu spotrebiteľa ako takú. Žalovaný si rovnako dovoľuje poukázať na to, že žalobca si v konaní uplatňuje trovy v rozpore s aktuálnom rozhodovacou praxou súdu, a to trovy za určenie úveru za bezúročný a

bez poplatkov a následne trovy za určenie každej jednej neprijateľnej zmluvnej podmienky zvlášť. Na podporu tvrdenia, že určenie neprijateľných zmluvných podmienok nepredstavuje samostatný predmet konania poukázal na uznesenie Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/3/2022 zo dňa 04.10.2022, uznesenia Okresného súdu Prešov, sp. zn.: 8Csp/83/2023, zo dňa 22.10.2024. Rovnako je potrebné odmietnuť prípadné žalobcovo tvrdenie, že mohol podať viacero samostatných žalôb, a ak by o nich súd rozhodol vo viacerých samostatných konaniach, tak v každom z nich by musel samostatne rozhodnúť aj o náhrade trov konania. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci vylučuje možnosť vec znova prejednať, tvorí tak neodstrániteľnú vadu konania a jej existencia (zistenie) vedie k zastaveniu konania. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je vymedzená dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania. V prípade ak by zmluva o úvere už bola predmetom súdnej kontroly okresného súdu s tým, že súd je povinný skúmať neprijateľné zmluvné podmienky ex offa bolo by potrebné prípadné viaceré žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky odmietnuť. Odkázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 120/2009 zo dňa 13.10.2009, ust. § 13 ods. 4 Vyhľadky. Žalobca svojím spôsobom uplatnenia trov postupuje v rozpore s ust. § 13 ods. 3 Vyhľadky. V prípade určenia neprijateľných zmluvných podmienok, aj s ohľadom na vyššie uvedené, ide o taký predmet konania, ktorý zo zákona musí byť prejednaný spoločne (lebo ak by bol prejednaný neúplne, zakladá to res iudicata a nemožno o tom rozhodovať znova, pričom spoločné prejednanie vyplýva z § 53 ods. 5 OZ), a teda má sa postupovať podľa ust. § 13 ods. 4 Vyhľadky – a odmena sa určí z jednej takejto spojenej veci. Žalovaný preto nesúhlasil s uplatnenými trovami právneho zastúpenia tak, ako to uviedol právny zástupca žalobcu v žalobe; domnieval sa, že sa jedná o umelé navyšovanie trov konania právneho zastúpenia. Snaha urobiť z určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok z jednej zmluvy samostatné čiastkové nároky sa môže javiť ako snaha o zvýšenie náhrady trov konania v konaní.

4. V replike zo dňa 21.07.2025 žalobkyňa uviedla, že vo vzťahu k náležitosti predpokladov RPMN žalovaná poukazuje na skutočnosť, že v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR nie je potrebné, aby zmluva explicitne uvádzala „toto sú predpoklady pre výpočet RPMN“, ale stačí, ak sú tieto zrozumiteľne uvedené v základných podmienkach spotrebiteľskej zmluvy, čo podľa jej názoru nepochybne sú. Žalovaná sa v tejto súvislosti odvoláva na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/183/2020 z 24.2.2021 ako i na ďalšie rozhodnutia na toto rozhodnutie nadväzujúce. Už v podanej žalobe však žalobkyňa poukázala na najnovšie rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 23.01.2025 vo veci D. - XXX/XX týkajúce sa práve náležitosti „predpoklady pre výpočet RPMN“, z ktorého záverov jednoznačne vyplýva: „Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.“ Žalobkyňa je presvedčená, že vzhľadom na toto najnovšie rozhodnutie súdneho dvora je názor Najvyššieho súdu SR prekonaný a rozhodnutia týkajúce sa tejto náležitosti, na ktoré sa žalovaná odvoláva, neaktuálne. Poukázala v tejto súvislosti aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18CoCsp/16/2024 z 30.1.2025: „25. Odvolací súd uvádza, že je si vedomý, že v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2021 bolo zverejnené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. 02. 2021, sp. zn. 7Cdo/183/2020, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril právny názor, podľa ktorého z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ v znení do 31.03.2015 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet. Napokon na uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu poukázal v zrušujúcom rozsudku č.k. 18CoCsp/10/2023 279 z 24. 10. 2023 aj odvolací súd. 26. Napriek tomu odvolací súd uvádza, že v čase vyhlásenia tohto rozsudku odvolacieho súdu už Súdny dvor EÚ dňa 23. 01. 2025 677/23 o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, podaného rozhodnutím Krajského súdu v Prešove z 12. 10. 2023, ktorý súvisí s konaním A.B, F.B proti Slovenskej sporiteľni, a.s. Z bodov tohto rozsudku vyplýva: Pokiaľ ide o povinnosť uviesť tieto rôzne predpoklady v zmluve o úvere v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, z judikatúry uvedenej v bode 30 tohto rozsudku vyplýva, že táto povinnosť má zabezpečiť, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť ojmí právami a povinnosťami. 59. Toto uvedenie tak musí spotrebiteľovi umožniť overiť, či obchodník správne vypočítal RPMN, a ak nie, uplatniť svoje práva, najmä právo na odstúpenie od zmluvy stanovené v článku 14 smernice 2008/48, pričom lehota na uplatnenie tohto odstúpenia od zmluvy sa predĺži v prípade porušenia požiadaviek stanovených v článku 10 tejto smernice, ako aj ostatných práv stanovených vo vnútroštátnej právnej úprave, ako sankcia prijatá v súlade s článkom 23 uvedenej smernice. 60. V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že podstatný význam má povinnosť uviesť v zmluve o úvere najmä náležitosti, ako je RPMN uvedená v článku 10 ods. 2 písm. g) 61. Na základe tejto judikatúry treba konštatovať, že uvedenie

predpokladov použitých na výpočet RPMN v zmluve o úvere má tiež, najmä z dôvodov uvedených v bodoch 58 a 59 tohto rozsudku, pre spotrebiteľa zásadný význam. 62. Keďže neuvedenie týchto náležitostí v zmluve o úvere môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú v zmysle článku 23 smernice 2008/48 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 09. 11. 2016, Home 63. Vzhľadom na to, že, ako bolo pripomenuté v bode 55 tohto rozsudku, predpoklady použité na výpočet RPMN môžu byť zložité, je potrebné ich zrozumiteľne, stručne a výslovne uviesť v zmluve o úvere, pričom samotná možnosť spotrebiteľa identifikovať ich na základe prečítania

jednotlivých ustanovení tejto zmluvy nepostačuje. 64. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto 2. Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.“27. V súlade s vyššie uvedeným rozsudkom Súdneho dvora preto odvolací súd nesúhlasí s odvolacou námietkou žalovaného, že zákon nepožaduje predpoklady pre výpočet RPMN, špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN a že len stačila samotná možnosť pre žalobcov ako spotrebiteľov identifikovať ich na základe prečítania jednotlivých ustanovení tejto zmluvy, ako na ne žalovaný poukázal vo svojom odvolaní.“ Pokiaľ ide o túto náležitosť úrokovej sadzby, žalovaná uvádza, že v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, nebola úroková sadzba respektíve výška odplaty právnym predpisom nijako limitovaná. S týmto tvrdením nemožno v žiadnom prípade súhlasiť, keďže úroková sadzba bola limitovaná dobrými mravmi. V čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy bolo totiž v platnosti ako aj v účinnosti ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. Naopak ustanovenia nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. tak ako ich cituje žalovaná vo svojom písomnom podaní neboli platné a účinné, a to ani dlho po uzavretí spotrebiteľskej zmluvy. V čase uzavretia zmluvy sa tak žalovaná mala riadiť inštitútom dobrých mravov, no vzhľadom na skutočnosť, že dojednala so žalobkyňou úrok, ktorý predstavuje takmer päťnásobok priemeru úrokov, sa týmto zjavne neriadila. Čo sa týka namietaných neprijateľných zmluvných podmienok, tieto predstavujú už notoricky známe neprijateľné zmluvné podmienky (ďalej len „NZP“) používané žalovanou, ako aj inými dodávateľmi bankového alebo nebankového spektra. V prvom rade je potrebné uviesť, že spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovanou má bezpochyby tzv. formulárový charakter. Zo strany žalovanej som nebola nijakým spôsobom upozornená na namiatané NZP, ako ani na ich dôsledky. „Zmluvná voľnosť“ žalobkyne bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavujú diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Čo sa týka neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok, tak pre súdenú vec je rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú a teda absolútne neplatnú. Podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané. Ak z čl. 2 ods. 3 Ústavy SR vyplýva, že každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, tak z toho vyplýva aj to, že čo zakázané je, to konať nemôže. Dodávateľ má zakázané používať predmetné zmluvné podmienky. Súdu je z jeho činnosti aj známy postoj žalovanej k judikovaným neprijateľným zmluvným podmienkam, ktorá nerešpektuje § 53a OZ a o to viac je žaloba na určenie neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok dôvodnejšia. Poukázala preto na publikáciu Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1037, 1038 s. K procesnej stránke dokazovania neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorej neprijateľnosť už bola judikovaná, poukázala na publikáciu: Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol. Občiansky zákonník I. § 1 – 450. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, 635 s., 636 s. Nie je žiaden dôvod na to, aby tento procesný princíp neplatil aj v prípadoch, keď žalobu podá spotrebiteľ. Súdna kontrola štandardných formulárových zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl. Je podstatné a rozhodujúce, že žalobkyňou napádané zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú objektívne spôsobilé poškodiť spotrebiteľa. K pojmu neprijateľná zmluvná podmienka poukázala na publikáciu Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol. Občiansky zákonník I. § 1 – 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, 562 s. Stotožňuje sa aj s citáciou obsiahnutou v publikácii Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol. Občiansky zákonník I. § 1 – 450. 2. vydanie.

Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, 567 s. Ak žalovaná ako dodávateľ nepredložila v konaní jediný dôkaz na preukázanie vedenia kontraktačného procesu s dlžníkom, potom po skutkovej stránke, ani právnej stránke konajúci súd pri hodnotení dôkazov ani nemôže dôjsť k záveru, ktorý prezentuje žalovaná, a zamietnuť žalobu. Je potrebné skúmať naopak konanie dodávateľa, ako si plnil svoje zákonné povinnosti, najmä postupovať s odbornou starostlivosťou, pri poskytovaní spotrebiteľského úveru. Dôkazné bremeno znáša žalovaná a preto ako dodávateľ je povinná preukázať, že zmluvné ustanovenie bolo dojednané individuálne. Žalovaná však zatiaľ nijakým spôsobom nepreukázala, že so žalobkyňou bol vedený kontraktačný proces vo vzťahu k namietaným zmluvným podmienkam. Žalovaná nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť a porušenie svojich zákonných povinností „ospravedľuje“ podľa jej názoru ľahostajnosťou žalobkyne. Neschopnosť spotrebiteľov nemôže byť legálnym zdrojom ziskov obchodníkov, poškodzujúc v konečnom dôsledku celú spoločnosť. To sa týka aj konania, ktoré sa vonkajšiemu pozorovateľovi javí byť ako ľahkomyselnosť a nezodpovednosť, zo strany spotrebiteľa. V skutočnosti je to prejav slabosti spotrebiteľa, ktorý je vo väčšine prípadov do konania, javiacim sa ako ľahkomyselné a nezodpovedné, vmanévrovaný agresívnymi reklamnými kampaňami obchodníkov, z ktorých sa zdá, že ak si spotrebiteľ produkt obchodníka kúpi, resp. dá si poskytnúť, ešte na tom zarobí. Štát nemôže dovoliť, aby táto „nezodpovednosť a ľahkomyselnosť“ spotrebiteľov, ktorá je len prejavom ich slabosti, bola zdrojom neúmerných príjmov nič neproduktujúcich obchodníkov, keď jediným efektom ich činnosti je ochudobňovanie obyvateľov SR a transfer obrovských súm finančných prostriedkov do zahraničia, namiesto toho, aby sa dostali do finančného „krvného“ obehu v SR, napr. cez maloobchodnú sieť, čo by v konečnom dôsledku podporilo výrobu, obchod, zamestnanosť a životnú úroveň všetkých vrstiev obyvateľstva. Pri štandardných zmluvách sa vychádza práve z toho, že druhá strana ich nečíta a že právo ani nemá požadovať, aby ich strany čítali. Keďže je ekonomicky nezmyselné, aby tieto subjekty zmluvu čítali a o nej rokovali, tak právna úprava prináša ochranný mechanizmus, ktorý reflektuje legitímne očakávania subjektov, že predformulované zmluvy budú obsahovať všetky obligatórne náležitosti a nebudú obsahovať neprijateľné klauzuly. Spotrebiteľ z dôvodu prevládajúcej dôvery v správnosť a poctivosť postupu dodávateľa nepociťuje dôvodnosť čítať veľké množstvo zmluvných ustanovení, pričom sa domnieva, že sú v súlade s právnymi predpismi a pravidlami ekonomiky. Zo strany dodávateľov však dochádza k zneužívaniu tejto dôvery a konaniu v rozpore s dobrými mravmi. V súvislosti s namietanou zmluvnou podmienkou, týkajúcou sa oboznámenia spotrebiteľa so Zmluvnými podmienkami, poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7CoCsp/46/2021, z 13.12.2021. „, z ktorého citovala,“28. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu Zmluvy o úvere zo dňa 04.12.2007, žalobca v tomto právnom úkone potvrdil, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, súhlasil s ich obsahom, prijal návrhy v nich predložené a potvrdil ich prevzatie. Týmto dojednaním sa žalovaný bez akýchkoľvek pochybností snažil preniesť dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy na spotrebiteľa. Navyše v tomto ustanovení úverovej zmluvy žalobca prijal bližšie špecifikované návrhy v nich predložené a zároveň potvrdil ich prevzatie. Takéto skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, nakoľko spotrebiteľ už len v dôsledku takejto zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Existuje preto nezanedbateľné nebezpečenstvo, že dojednaná zmluvná podmienka ovplyvní spotrebiteľa pri uplatňovaní jeho práv, resp. môže u spotrebiteľa vyvolať dojem, že sa nemôže dovolávať súdnej ochrany, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, a to aj vo vzťahu k prijatiu bližšie špecifikovaných návrhov a vyslovil s nimi súhlas, v dôsledku čoho spotrebiteľ už len z tohto dôvodu môže byť odradený od prípadného podania žalôb, podnetov alebo návrhov súdom či štátnym orgánom. Takáto zmluvná podmienka je tak neprijateľná podľa generálnej klauzuly vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. 29. Okrem toho, Občiansky zákonník účinný od 01.01.2008 v ust. § 53 ods. 4 písm. l) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považoval i ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Na iné vyhodnotenie takejto neprijateľnej podmienky nie je dôvod ani u zmlúv uzatvorených pred 31.12.2007. Občiansky zákonník účinný do 31.12.2007 len demonštratívne menoval niektoré neprijateľné podmienky a teda charakter neprijateľných podmienok mohli mať iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v ust. § 53 vždy spájal sankciu neplatnosti.“ Podľa stanoviska Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 24.01.2017, ktorý posudzoval obdobnú úverovú zmluvu

vyplýva, že: „Je neprijateľné aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si zákonných povinností veriteľa. Priemerný spotrebiteľ ani nemusí byť znalý povinností, ktoré veriteľovi ukladá zákon. Ide jednoznačne o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia so zmluvnými podmienkami, ktoré má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov. Existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv, resp. u spotrebiteľa vyvolá dojem, že sa nemôže dovoliavať súdnej ochrane, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, pretože prehlásil, že bol s nimi oboznámený a vyslovil s nimi súhlas, a teda spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Zmluvná podmienka je z uvedených dôvodov neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“ Pokiaľ ide o názor žalovanej vyjadrený v závere jej písomného podania, že účelom tohto konania je iba produkovanie sporu pre vznik nového sporu uvádzam, že v prípade úspechu v tomto spore bude závisieť výlučne od žalovanej, či nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie uspokojí alebo nie, a teda či mi vytvorí dôvod pre podanie ďalšej, novej žaloby o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia.

5. V duplike zo dňa 26.08.2025 žalovaný uviedol, že žalovaný sa k predpokladom RPMN už dostatočne vyjadril vo svojom vyjadrení k žalobe a opätovne poukazuje na to, že predpoklady RPMN ako aj výpočet RPMN boli súčasťou Štandardných európskych informácií a rovnako Zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou Zmluvy (a sú podpísané) je v bode 7. RPMN vyjadrený vzorec pre výpočet RPMN. Žalovaný si však všimol, že prílohou žaloby bola síce Zmluva, avšak zo žalovanému neznámych dôvodov v nej chýba strana 3, ktorá práve obsahuje výpočet RPMN. Vzhľadom na uvedené, žalovaný zasiela súdu Zmluvu so všetkými jej stranami a poukazuje na to, že uvedené predstavuje zmluvnú dokumentáciu uzatvorenú so žalobcom, pričom z nej nepochybne vyplýva, že súčasťou zmluvných dojednaní boli aj predpoklady RPMN. Z akého dôvodu žalobca nepredložil súdu kompletnú zmluvnú dokumentáciu nie je žalovanému zrejmé. Žalovaný má rovnako za to, že aj k úrokovej sadzbe sa vyjadril vyčerpávajúco vo vyjadrení sa k žalobe. Čo sa týka námietky žalobcu ohľadom citovaných ustanovení Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, konkrétne že neboli v čase uzatvorenia Zmluvy účinné žalovaný uvádza, že si je uvedeného vedomý, nakoľko sám to uviedol vo svojom vyjadrení sa k žalobe. Žalovaný sa k namietaným zmluvným podmienkam vyjadril už vo svojom vyjadrení k žalobe, pričom nad rámec uvedeného uvádza, že žalobca namieta formulárový charakter Zmluvy, ktorej obsah ako ani obsah ostatných dokumentov priložených k Zmluve nemohol ovplyvniť. Je zrejmé, že žalobca so všetkými zmluvnými podmienkami vyjadril svoj súhlas, v opačnom prípade by predsa Zmluvu nepodpísal. Žalovaný za situácie akceptovania navrhovaných podmienok nemal dôvod pristupovať k osobitnému vyjednávaniu jednotlivých zmluvných ustanovení, nakoľko tieto boli žalobcom bezvýhradne akceptované. Individuálne dojednávanie podmienok s každým záujemcom o úverový produkt – a to za situácie, že záujemca s navrhovanými podmienkami súhlasí – je v praxi nepredstaviteľné a nereálne a navyše by neúmerne zvýšilo náklady spojené s poskytnutím úveru, ktoré by sa mohli odraziť v ďalších poplatkoch s týmto úverom spojených. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, tvrdenia žalobcu o tom, že predložená Zmluva bola pripravená dodávateľom (žalovaným) bez možnosti spotrebiteľa (žalobcu) ovplyvniť jej obsah, žalovaný rozporuje. Samotná Zmluva, je najmä s poukazom na rozsiahle povinnosti poskytovateľa, štandardne pripravená dodávateľom služby - bankou. Po oboznámení sa s jeho obsahom je následne len na uvážení klienta či do zmluvného vzťahu za ponúkaných podmienok vstúpi alebo prednesie svoje výhrady k sporným zmluvným dojednaniám, na základe čoho sa poskytovateľ rozhodne, či výhrady akceptuje, alebo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu nedôjde. Samotná skutočnosť, že zmluva je pripravená dodávateľom, tak ničím nemôže bez ďalšieho spôsobiť neplatnosť zmluvy, ani jej časti, prípadne neprijateľnosť akýchkoľvek zmluvných dojednaní. V tejto súvislosti odkázal na uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/291/2019 z 26.08.2020. Žalovanému rovnako nie je zrejmé, ako môže žalobca aktuálne namietat zmluvné podmienky a ich neprijateľnosť a nemožnosť individuálneho dojednania zmluvných podmienok, keď súčasne v tom istom podaní poukazuje na to, že pri štandardných zmluvách by sa malo vychádzať z toho, že ich druhá strana nečíta, a že ani právo by to nemalo vyžadovať. Za takýchto okolností potom žalovanému nie je zrejmé, ako by mal so žalobcom individuálne vyjednávať zmluvné podmienky, keď vychádzajú z tvrdení žalobcu by nemalo právo požadovať, aby druhá strana zmluvu čítala – v takomto prípade sa potom naozaj nedá individuálne dojednávať zmluvné podmienky, keď druhá strana vychádzajú z tvrdení žalobcu pomaly nevie, čo zmluva obsahuje. To, že spotrebiteľ nepocítiť dôvodnosť čítať veľké množstvo zmluvných

ustanovení predsa nemôže byť na úkor veriteľa. Takéto konanie by bolo možné považovať za účelové, nakoľko dlžník by v takomto prípade podpísal hocičo, len aby získal finančnú čiastku, a následne by začal namietat individuálnosť dojednaní zmluvných ustanovení a neprijateľnosť zmluvných podmienok s odkazom na to, že pred podpisom nemal povinnosť zmluvné ustanovenia čítať. Takéto konanie je však podľa názoru žalovaného právne neúnosné a neudržateľné. Priemerný spotrebiteľ sa predsa pred podpisom Zmluvy musí oboznámiť s jej obsahom. V opačnom prípade, by stačilo podať žalobu na súd a uviesť, že právo nepožaduje, aby som si zmluvu prečítal, podpísal som ju a teraz po niekoľkých rokoch namietam, že zmluva nebola individuálne dojednaná a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Na základe uvedeného žalovaný považuje predmetnú žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu, pričom súdu navrhuje, aby žalobu žalobcu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

6. Na pojednávaní dňa 21.01.2026 súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise (zmluva o pôžičke z č.l. 11-12 a 86-86, priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny /stav a nové obchody/ za obdobie roka 2013 z č.l. 13, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2013 z č.l. 56, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (Quatro) z č.l. 57), oboznámil sa so skutkovými tvrdeniami strán sporu, ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 13.06.2013 žalobca uzavrel so spol. Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej uvedená spoločnosť poskytla žalobcovi úver vo výške 970,00 EUR („Cena na splátky“) za nasledovných podmienok: počet splátok 10, výška mesačnej splátky 113,51 EUR, celková čiastka pôžičky 1135,10 EUR, termín konečnej splatnosti 4/2014, RPMN 41,99 %, fixná ročná úroková sadzba 41,99 %, priemerná hodnota RPMN 39,20 %. Úver bol poskytnutý za účelom nákupu tovaru – nešpecifikovaný magnetspace analyzátor.

8. V Zmluve sa na prvej strane v časti „Vyhlásenia klient“ sa okrem iného uvádza i nasledovné: „Prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil so Zmluvnými podmienkami(ďalej ako ZP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou 7/8m.Zmluvy, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“, „Súhlasím so Zmluvnou pokutou a Úrokom z omeškania prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas.“

9. V Zmluve sa na prvej strane v časti „Vyhlásenia klient“ sa okrem iného uvádza i nasledovné: „Súhlasím so Zmluvnou pokutou a Úrokom z omeškania prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas.“

10. V zmluve v časti Zmluvné podmienky v čl. 13. Poplatky, pokuty, úrok z omeškania, sa uvádza nasledovné: „13.3. Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“ .

11. V Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere (Quatro) sa v časti 3. nachádza aj výpočet RPMN dosadením údajov do vzorca.

12. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

13. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

14. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrými mravom.

16. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

17. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka (v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu, e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľovi oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku, l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi, n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy, o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme, r) vyžadujú v rámci dojedanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za

neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

21. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväžiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstojí ako celok (čl.6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro bod 37 Asturcom bod 51).

23. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

24. Podľa § 491 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikať aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

25. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

28. Podľa §11 ods.1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

30. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

31. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobkyňa pri uzavretí úverovej zmluvy vystupovala ako fyzická osoba - nepodnikateľ a žalovaný je nebankovým subjektom poskytujúcim úvery. Žalovaný bol od uzavretia zmluvy dňa 13.6.2013 v postavení dodávateľa a žalobkyňa v postavení spotrebiteľa. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 4 ods. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

32. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že právny predchodca žalovaného a žalobkyňa uzavreli zmluvu o úvere spotrebiteľského charakteru (spotrebiteľský charakter zmluvy nebol rozporovaný, vyplýva aj zo samotného znenia zmluvy a povahy zmluvných strán). Skutkový stav ako taký nebol medzi stranami sporu sporný, sporné bolo skôr právne posúdenie, či sa má poskytnutý úver považovať za

bezúročný a bez poplatkov v dôsledku absencie obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere – predpokladov pre výpočet RPMN, prípadne pre výšku úrokov dojednanú v rozpore s dobrými mravmi a tiež, či žalobcom špecifikované zmluvné podmienky predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky v rámci spotrebiteľskej zmluvy.

33. Prípustnosť žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd odvodil od § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku a § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

34. Súd na prejednanie a rozhodnutie sporu nariadil pojednávanie na deň 21.01.2025, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného. Na pojednávanie sa dostavil právny zástupca žalobkyne a právny zástupca žalovanej.

35. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu a žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobkyňi náhradu trov konania.

36. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní poukázal na svoje predchádzajúce písomné vyjadrenia, ktoré považoval za komplexné a procesný návrh žalovanej bol, aby žalobu ako nedôvodnú zamietol. V prípade úspechu v konaní si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

37. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačeních tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práva.

38. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnáť túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle.

39. V prejednávanom prípade ide o spotrebiteľský spor v zmysle jeho definície podľa § 290 CSP, teda spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti a neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré požadovala žalobkyňa má právny základ v konkrétnej spotrebiteľskej zmluve, na základe ktorej si strany poskytli finančné plnenia.

40. Spotrebiteľ sa môže domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy, resp. jej časti týkajúce sa konkrétnych neprijateľných zmluvných podmienok.

41. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že na predmetný úver dopadá sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ minimálne z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ – uvedenia všetkých predpokladov potrebných pre výpočet RPMN. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že by všetky tieto predpoklady potrebné pre výpočet RPMN boli prehľadným spôsobom uvedené priamo v zmluve. V zmluve sa síce uvádzajú mnohé údaje, avšak spotrebiteľ je nútený medzi nimi dohľadávať, a to ktoré zo všetkých uvedených údajov sú prakticky relevantné. Súd tak konštatuje, že údaje nepredstavujú jednoznačné a zrozumiteľne podané informácie o predpokladoch pre výpočet RPMN. Ak žalovaný poukazuje na štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, kde je uvedený aj vzorec s dosadenými údajmi, k tomuto je potrebné konštatovať, že zmluva samo o sebe mala obsahovať nielen vzorec, ale aj dosadené údaje. V súvislosti s predpokladmi na výpočet RPMN súd v zhode so žalobcom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/18/2023 zo dňa 27.02.2025, ako aj na závery rozhodnutia Súdneho dvora EÚ

vo veci C-677/23 zo dňa 23.01.2025, z ktorého vyplýva (v zmysle vyššie uvedeného), že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Hoci zmluva obsahuje uvedené základné parametre úveru, nemožno tieto údaje stotožniť so všetkými predpokladmi potrebnými na výpočet RPMN, ktorých rozsah je odlišný (pre výpočet RPMN je rozhodujúci napríklad aj dátum čerpania a interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov, kde teda je nevyhnutné poznať i dátum splatnosti prvej i každej nasledujúcej splátky). Súd poukazuje aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 23.01.2025 vo veci C - 677/23 týkajúce sa práve náležitosti „predpoklady pre výpočet RPMN“, z ktorého záverov jednoznačne vyplýva: „Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.“ Obdobne aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18CoCsp/16/2024 z 30.1.2025: „25. Odvolací súd uvádza, že je si vedomý, že v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2021 bolo zverejnené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. 02. 2021, sp. zn. 7Cdo/183/2020, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril právny názor, podľa ktorého z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ v znení do 31.03.2015 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet. Napokon na uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu poukázal v zrušujúcom rozsudku č.k. 18CoCsp/10/2023 279 z 24. 10. 2023 aj odvolací súd. 26. Napriek tomu odvolací súd uvádza, že v čase vyhlásenia tohto rozsudku odvolacieho súdu už Súdny dvor EÚ dňa 23. 01. 2025 677/23 o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, podaného rozhodnutím Krajského súdu v Prešove z 12. 10. 2023, ktorý súvisí s konaním A.B, F.B proti Slovenskej sporiteľni, a.s. Z bodov tohto rozsudku vyplýva: Pokiaľ ide o povinnosť uviesť tieto rôzne predpoklady v zmluve o úvere v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, z judikatúry uvedenej v bode 30 tohto rozsudku vyplýva, že táto povinnosť má zabezpečiť, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť svojimi právami a povinnosťami. 59. Toto uvedenie tak musí spotrebiteľovi umožniť overiť, či obchodník správne vypočítal RPMN, a ak nie, uplatniť svoje práva, najmä právo na odstúpenie od zmluvy stanovené v článku 14 smernice 2008/48, pričom lehota na uplatnenie tohto odstúpenia od zmluvy sa predĺži v prípade porušenia požiadaviek stanovených v článku 10 tejto smernice, ako aj ostatných práv stanovených vo vnútroštátnej právnej úprave, ako sankcia prijatá v súlade s článkom 23 uvedenej smernice. 60.V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že podstatný význam má povinnosť uviesť v zmluve o úvere najmä náležitosti, ako je RPMN uvedená v článku 10 ods. 2 písm. g) 61. Na základe tejto judikatúry treba konštatovať, že uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN v zmluve o úvere má tiež, najmä z dôvodov uvedených v bodoch 58 a 59 tohto rozsudku, pre spotrebiteľa zásadný význam. 62. Keďže neuvedenie týchto náležitostí v zmluve o úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú v zmysle článku 23 smernice 2008/48 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 09. 11. 2016, Home 63. Vzhľadom na to, že, ako bolo pripomenuté v bode 55 tohto rozsudku, predpoklady použité na výpočet RPMN môžu byť zložité, je potrebné ich zrozumiteľne, stručne a výslovne uviesť v zmluve o úvere, pričom samotná možnosť spotrebiteľa identifikovať ich na základe prečítania jednotlivých ustanovení tejto zmluvy nepostačuje. 64. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto 2. Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.“27. V súlade s vyššie uvedeným rozsudkom Súdneho dvora preto odvolací súd nesúhlasí s odvolacou námietkou žalovaného, že zákon nepožaduje predpoklady pre výpočet RPMN, špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN a že len stačila samotná možnosť pre žalobcov ako spotrebiteľov identifikovať ich na základe prečítania jednotlivých ustanovení tejto zmluvy, ako na ne žalovaný poukázal vo svojom odvolaní.“ Na základe uvedeného má súd za to, že nestačí, aby bol v zmluve uvedený vzorec výpočtu RPMN, ale je potrebné aby bol v zmluve priamo uvedený vzorec s dosadenými údajmi, a teda že zmluva samo o sebe mala obsahovať nielen vzorec, ale ja dosadené údaje. Nestačí aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Pokiaľ

ide o náležitosť úrokovej sadzby, žalovaná uvádza, že v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, nebola úroková sadzba respektíve výška odplaty právnym predpisom nijako limitovaná. S týmto tvrdením nemožno súhlasiť, keďže úroková sadzba bola limitovaná, a to ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a dobrými mravmi v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že so žalobkyňou žalovaná dojednala ročnú úrokovú sadzbu v hodnote 41,99 %, je zjavné, že takto určená výška nie je v súlade s dobrými mravmi.

42. Vzhľadom k tomu, že už i absencia jednej obligatórnej náležitosti má následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, a tak sa súd z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania už ďalej nezaoberal ďalšími prípadnými dôvodmi bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru počívajúcimi v absencii obligatórných údajov.

43. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, súd prvým výrokom rozsudku určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 13.06.2013, je bezúročný a bez poplatkov.

44. Čo sa týka jednotlivých žalobcom špecifikovaných zmluvných podmienok, sporné bolo právne posúdenie, či tieto zmluvné podmienky napĺňajú znaky neprijateľných zmluvných podmienok.

45. Prípustnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok súd vyvodil z § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku v spojení s § 298 Civilného sporového poriadku, ako aj v spojení s § 53 a 53a Občianskeho zákonníka a § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. Podanou žalobou sa žalobca môže domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok zo zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý v ust. § 3 ods. 3 a 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva, pričom má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 27/2018), ale i ust. § 11 ods. 4 ZoSÚ, ktoré umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa neplatnosti zmluvy, a teda prípadne i časti zmluvy – konkrétne neprijateľných zmluvných dojednaní.

46. Predtým, ako súd môže pristúpiť k preskúmaniu nekalosti zmluvnej podmienky, musí dospieť k záveru, či nejde o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú predmetu plnenia alebo ceny plnenia alebo či boli dotknuté podmienky individuálne dojednané. Napadnuté ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa netýkajú predmetu plnenia, ani ceny plnenia (niektoré z nich sa síce týkajú určitých plnení zo strany spotrebiteľa, ale to iba v prípade omeškania – zmluvná pokuta a úrok z omeškania, pričom toto nie je možné vyhodnotiť ako týkajúce sa samotného predmetu plnenia, či ceny zmluvného plnenia).

47. Vo vzťahu k posúdeniu individuálnosti zmluvných dojednaní je kľúčom k pochopeniu individuálneho zmluvného dojednania práve možnosť spotrebiteľa svojou vlastnou aktivitou a konaním ovplyvniť obsah a podstatu zmluvnej podmienky. Takáto možnosť je podľa ustanovení Občianskeho zákonníka sústredená výhradne v úprave procesu rokovania o zmluve, ktoré predstavuje jediné štádium kedy môže spotrebiteľ ovplyvniť obsah zmluvy a jej podmienok. Preto aj § 53 ods. 2 OZ je potrebné vykladať v intenciách vzniku spotrebiteľskej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu pri dojednávaní ktorého adresát ponuky alebo návrhu tento akceptuje, pričom predtým sa s ním mal možnosť oboznámiť a návrh modifikovať. Ak nebudú dané podmienky a možnosť spotrebiteľa zmeniť návrh zmluvnej podmienky, t. j. zmeniť jej obsah, a tým v parciálnej časti predložiť dodávateľovi nový návrh, nebude možné za žiadnych okolností hovoriť o priestore na vznik individuálnych dojednaní. Iba dôsledné garantovanie a vykonávanie práv spotrebiteľa v predzmluvnej fáze a pri dojednávaní zmluvy s dosahom na reálne zmeny ich podmienok bude vytvárať relevantný priestor vzniku individuálneho zmluvného dojednania. (Števcák, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 574).

48. Súd teda v ďalšom skúmal, či napadnuté zmluvné dojednania spôsobujú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). 39. „Článok 3 smernice len abstraktne uvádza skutočnosti, ktoré dávajú zmluvnej podmienke, ktorá nebola individuálne dohodnutá, nekalý charakter, že príloha, na ktorú odkazuje článok 3 ods. 3 smernice, obsahuje len indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam

podmienok, ktoré možno považovať za nekalé, a že podľa článku 4 smernice sa má nekalý charakter zmluvnej podmienky posudzovať so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-137/08, VB Pénzügyi Lízing)

49. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú je potrebné považovať aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia).

50. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny, neuzavretý, výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. Súd môže za neprijateľnú zmluvnú podmienku určiť aj inú zmluvnú podmienku, než obsahuje výpočet v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak napĺňa znaky uvedené v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter zmluvy možno uzavrieť, že žalobca ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu, nemal možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybné je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9C oCsp 19/2021).

51. „Čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že existencia „značnej nerovnováhy“ nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, prekážky v ich výkone alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa, pričom vnútroštátnemu súdu na účely posúdenia prípadnej existencie značnej nerovnováhy prináleží zohľadniť povahu tovaru alebo služby, ktorá je predmetom zmluvy, všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením tejto zmluvy, ako aj všetky ostatné podmienky zmluvy.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-226/12, Constructora Principado)

52. „Pre právne posúdenie stavu nerovnováhy je potrebné predovšetkým vykonať test proporcionality, ktorý vychádza v úvodnej fáze z porovnania zmluvnými podmienkami privodeného stavu so stavom absolútnej - teoretickej rovnosti zmluvných strán. Práve uvedená komparácia je spôsobilá umožniť vykonanie testu proporcionality vo vzťahu ku konkrétne namietaným zmluvným podmienkam. Z praktického pohľadu možno nadobudnúť dojem, že značná nerovnováha je implikovaná práve záväzkami, v ktorých vystupuje na jednej strane slabšia zmluvná strana. Uvedená premisa môže mať štatút vyvrátenej domnienky a jej aplikácia je nanajvýš opodstatnená, keďže aj samotná filozofia smernice Rady 93/13/EHS prezumuje, že nadvláda dodávateľov nad spotrebiteľmi zakladá východiskový stav určitej miery nerovnováhy, ktorý je potrebné korigovať pozitívnym zásahom štátu. Dané myšlienky vychádzajú z teórie spotrebiteľského správania a ekonómie, v rámci ktorých prístupujúca nadvláda dodávateľa predstavuje len využitie existujúcej výhody na maximalizáciu prospechu jednej strany na úkor strany druhej. B., ktorú naznačujeme, dlhodobo potvrdzuje aj Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach Mostaza Claro, Godard, Asturcom a pod. Z uvedeného plynie, že vlastným testom neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné preveriť prvotnú prezumpciu založenú na predpokladaní existencie nerovnovážneho postavenia zmluvných strán. Z tohto dôvodu je zrejmé, že test neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je hľadaním nerovnováhy, ale preverovaním existujúceho stavu rovnováhy so zreteľom na právne postavenie spotrebiteľa. V poradí druhým významným bodom z pohľadu koncepcie odseku 1 je už spomenutá implicitná legálna definícia neprijateľnej zmluvnej podmienky s poukazom na materiálne kritériá spôsobovania značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. v prípade neprijateľnej zmluvnej podmienky je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie a účinok privedený zmluvnou podmienkou.“ (Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 562).

53. Na základe vykonaného dokazovania a citovanej právnej úpravy súd v každom a jednom prípade žalobcom špecifikovaných zmluvných podmienok dospel k záveru o naplnení znakov neprijateľnosti v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom v každom a jednom prípade súd zistil, že totožné alebo veľmi obdobné zmluvné podmienky boli už súdmi vyhlásené za neprijateľné podmienky, a to aj priamo voči žalovanému. Súd dospel k záveru, že žalobcom špecifikované zmluvné dojednania spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto ich výrokmi II. až IV. určil za neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobcom špecifikované zmluvné podmienky (v totožnom znení, prípadne iba v málinko odlišnom znení, ktorých podstata ostala zachovaná) boli vyhlásené za neprijateľné napríklad rozsudkami Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023 zo dňa 29.01.2024, sp. zn. 8Csp/158/2024 zo dňa 13.02.2025, či 20Csp/44/2025 zo dňa 22.09.2025.

54. Prvú zmluvnú podmienku v zmysle ktorej spotrebiteľ prehlasuje, že sa pred podpísaním oboznámil so Zmluvnými podmienkami (ďalej ako ZP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, keďže má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si povinností veriteľa zo zákona. Uvedenú zmluvnú podmienku možno zahrnúť do tzv. čierneho zoznamu neprijateľných podmienok demonštratívne vymenovaných v § 53 od. 4 Občianskeho zákonníka a to pod podmienku uvedenú pod písm. l). V zmysle tohto ustanovenia za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Uvedená podmienka bola viackrát právoplatne vyhlásená za neprijateľnú (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/85/2023), a preto má žalovaná v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

55. Čo sa týka druhej zmluvnej podmienky – týkajúcej sa zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania – súd dospel k neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky z dôvodu, že zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, bola dodávateľom včlenená do formulárovej zmluvy miniatúrnym textom a zároveň všetky tieto sankcie za omeškanie sú v dotknutom ustanovení uvedené vágnym spôsobom, pretože zo zmluvy nevyplýva ich bližší spôsob určenia, či výpočtu alebo iné objasňujúce skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, čo presne uvedené sankcie predstavujú. Opätovne platí, že vzhľadom na to, že uvedená podmienka už bola opakovane právoplatne vyhlásená za neprijateľnú, veriteľ je následne povinný v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

56. Posledná zmluvná podmienka v zmysle ktorej je „spoločnosť oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.“ bola taktiež opakovane (i v rôznych obdobiach) vyhlásená za neprijateľné zmluvné dojednanie. V tomto prípade má tiež súd za to, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže jednak nebola individuálne dojednaná a je upravená v neprospech spotrebiteľa, nijakým spôsobom spotrebiteľom ovplyviteľná. V tomto prípade nepochybne písomná dohoda absentuje, zmluvná pokuta bola uvedená len v zmluvných podmienkach k Zmluve. Nepochybne teda aj táto zmluvná podmienka spĺňa všetky atribúty neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka. Zároveň k neprijateľnosti obdobných zmluvných podmienok, ktoré už boli vyslovené za neprijateľné, viď napríklad rozsudok Okresného súdu Poprad sp.zn. 11Csp/6/2021, z 04.05.2023.

57. Vyššie uvedené zmluvné podmienky neboli so žalobkyňou individuálne dojednané, boli zakomponované do vopred pripravených úverových podmienok na pripravenom tlačive zo strany žalovaného a žalobkyňa ich žiadnym spôsobom nemohla ovplyvniť. Súd postupom podľa § 53 ods.

5 Občianskeho zákonníka a § 298 ods. 1 CSP určil neprijateľnosť uvedených zmluvných podmienok, pretože zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a neboli medzi stranami individuálne dohodnuté. Žalobkyňa pred podpisom samotnej zmluvy nemala možnosť vylúčiť túto časť textu zo zmluvy. Možnosť žalobkyne ovplyvniť obsah vopred pripravených zmluvných podmienok predložených žalovaným na podpis je úplne iluzórna.

58. V danom prípade výsledkom prieskumu daných zmluvných dojednaní je zistenie, že uvedené zmluvné podmienky sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a teda neplatnými. Navyše s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/61/2017 zo dňa 31.08.2017 a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/320/2013 zo dňa 24.11.2015 súd konštatuje, že všetky žalobcom špecifikované zmluvné podmienky sú neprijateľné už i len z dôvodu, že sú písané veľmi drobným písmom, preto takéto zmluvné dojednania nemožno považovať za platné a za vzájomne účastníkmi riadne dohodnuté. Spôsob resp. formu v akej boli spotrebiteľovi veriteľom tieto zmluvné dojednania ponúknuté (prezentované) treba považovať za nekalú obchodnú prax.

59. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a s poukazom na citovanú právnu úpravu súd vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu.

60. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

61. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, a to vzhľadom na plný úspech žalobcu v spore. O výške trov konania pritom bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Odvolať sa podáva lehota 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.